MUHAMMED BİN DÂVÛD EN-NİŞÂBÛRÎ

Nişâbûr'da yetişen hadîs âlimlerinden ve evliyânın büyüklerinden. İsmi, Muhammed bin Dâvûd bin Süleymân'dır. Künyesi, Ebû Bekr-i Nişâbûrî'dir. Tasavvuf ehli idi. Hadîs-i şerîf öğrenmek için çok yer dolaştı. Sûfîlerin ve zâhidlerin hâllerini bildiren bir eseri vardır. 342 (m. 935) senesi Rabî-ül-evvel ayının onuncu günü vefât etti.

İlim öğrenmek için birçok yerleri dolaşan Ebû Bekr-i Nişâbûrî, Horasan, Rey, Irak, Hicaz, Mısır, Şam, Musul ve Nişâbûr âlimlerinden ilim aldı. Onların sohbetinde bulunarak yetişti. Muhammed bin Amr Kaşmered, Muhammed bin İbrâhîm el-Bûşencî, Muhammed bin Eyyûb bin Darîs, İmâm-ı Nesâîve onların emsali olan birçok âlimden dinleyerek ilim öğrendi. Çok hadîs-i şerîf rivâyet etti. Yüzbinden ziyâde hadîs-i şerîfi ezberlemişti. Nişâbûr'da hadîs-i şerifleri yazdırarak öğretirdi. Kendisinden Hâkim-i Nişâbûrî, İbn-i Mende ve İbn-i Cemi', Ebû Zekeriyyâ el-Müzekkâ gibi bir çok zâtlar ilim öğrendiler.

Hadîs ilminde hafız olup, sika (güvenilir) bir râvidir. Dâre Kutnî, onun sika ve fazîlet sahibi bir âlim olduğunu bildiriyor. Halîlî de diyor ki, “O, hafızasının kuvvetliliği ve yazdırdığı hadîs-i şerîflerde ve diğer malûmatlarda, hıfzının ve ilminin açıklığı ile meşhûrdu.”

Tasavvuf ehlinin büyüklerindendi Evliyânın ve zâhidlerin hâllerini bildiren bir kitap yazmıştır.

Kendisinin şöyle dediği bildirilmektedir: “Ben, Basra’da kıtlık günlerinde, kırk günde bir ekmek yerdim. Acıktığım zaman, doymak niyetiyle Yâsîn-i şerîf sûresini okurdum.”

Rivâyet ettiği bir hadîs-i şerîfte buyuruldu ki:

“Beş vakit namazı kıldıktan sonra çalışıp helâl kazanmak, her müslümana farzdır.”

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Mu’cem-ül-müellifîn cild-9, sh. 296

2) Tezkiret-ül-huffâz cild-3, sh. 901

3) Şezerât-üz-zeheb cild-2, sh. 365